

Szentesi Zöldi László: A nemzeti radikalizmus már a Fideszben van

2018 július 02. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Csurka István maga is el?szeretettel használta a nemzeti radikalizmus kifejezést.

Lapunk hasábjain nem el?ször indítunk nyilvános vitát, de – el?legezzük meg kissé – most különösen aktuális és szerteágazó disputa körvonalazódhat majd. A nemzeti radikalizmusról lesz szó. Arról a nemzeti radikalizmusról, amelynek már a létér?l is élénk viták zajlanak a nyilvánosságban, amelyet pártok és mozgalmak t?znek a zászlajukra, s amelyet maguk az érintettek is eltér?en képviselnek.

Vitaindítómban néhány tisztázó állítást és egyéni elgondolást pendíték meg, részint ezekre, részint további meglátásokra kérünk reakciókat.

A modern kori nemzeti radikalizmus ered?je a plebejus indíttatású népi mozgalom, amely kétségkívül XIX. századi irányzatokra épült, különösen a *Kossuth*-párti 48-as politikai alakulattal tartott szellemi rokonságot. A két világháború közötti népi mozgalom legeredetibb gondolkodói – például *Németh László* – tagadták a jobb- és baloldali politikai felosztást, ehelyett a magyarság saját útját hirdették meg. A politikai, gazdasági önállóság fokozott hangoztatása mindmáig a nemzeti radikálisok legfontosabb törekvése.

Az id?k során a nemzeti radikalizmus számos új elemmel b?vült. *Bajcsy-Zsilinszky Endre* politikai pártot épített a gondolatra, és a mozgalom nyitottsága miatt széls?balról ugyanúgy értelmezhet? volt a mozgalom, mint széls?jobbról. Nem véletlen, hogy ha a modern kori nemzeti radikalizmust elemeire bontjuk, klasszikus baloldali követeléseket (társadalmi újraelosztás, plebejus néz?pont, államosítási törekvések stb.) ugyanúgy találunk benne, mint klasszikus jobboldali törekvéseket (revizionizmus, antiszemizmus, faji gondolat, turanizmus stb.)

A mai nemzeti radikalizmus ered?je tehát a két világháború közötti népi mozgalom, amely b?vópatakként csordogált tovább a *Kádár*-rendszerben, s amely a rendszerváltozáskor az MDF jobbszárnyán t?nt fel. Sem a kereszténydemokraták, sem a kisgazdák nem tudták lefedni a politikai palettának azt a részét, amely szellemi vezet?ként *Csoóri Sándort*, *Csurka Istvánt*, *Für Lajost* és másokat, az MDF legmarkánsabb népi mozgalmárait tisztelte. Az els? választáson gy?ztes párt kiüresedésével a mozgalom önálló életre kelt, megalakult a MIÉP, a nemzeti radikalizmus mindmáig leghitelesebb, legmarkánsabb pártja.

Csurka István maga is el?szeretettel használta a nemzeti radikalizmus kifejezést, amelyen voltaképpen globális kitekint? képességgel megtámogatott, hagyományos magyar nacionalizmust értett, valahogy úgy, ahogyan *Németh László* és *Szabó Dezs?* irányt szabott hatvan évvel ezel?tt. A MIÉP kimúlásával aztán a Jobbik kebelezte be a nemzeti radikalizmust, de csak látszólag: náluk már a nemzeti szocialista irányzat is házon belül került, ennek köszönhetik parlamenti jelenlétüket is. Aztán néhány évvel ezel?tt választóik százezreit elárulva, szembefordultak egykori önmagukkal, és kvázi baloldali párttá maszkírozták magukat, ugyanazzal a lendülettel, ahogyan el?tte nemzeti radikális álorcát öltöttek.

Ennek a cikknek a legfontosabb állítása következik: a nemzeti radikalizmus betöltötte célját, megérkezett. A nemzeti radikalizmust ma a Fidesz képviseli ebben az országban. Ha a politikai realitások fel?l nézzük, a Fidesz számos olyan kérdést megoldott, amely?l a nemzeti radikálisok két évtizeden át csak álmodtak (állampolgársági törvény, er?s állam, a Btk. szigorítása, határozott fellépés a globalista törekvések ellen stb.)

A Fidesz-kormány ott áll a falnál, nincs tovább tér, nincs továbbhaladás. Természetesen mindig lesznek olyan nemzeti radikálisok, akik a politikai racionalitással dacolva tetszés szerint b?vítik kívánságlistájukat, de a helyzet az, hogy minden politikai cselekvést csakis az adott koordináták között, a lehet?ségeket és a tényleges er?t, befolyást számba véve lehet megvalósítani. Itt, a reálpolitika mentén válik el a professzionális politika az amat?r kezdeményezésekt?l. A reálpolitikát *Orbán Viktor* zseniálisan m?veli, a magukat nemzeti radikálisnak nevez? közéleti figurák pedig még alapszinten sem sajátították el.

A nemzeti radikalizmus túlságosan hosszú id?t töltött el a falakon kívül, most, hogy házon belülre került, megtermékenyítheti a magyar közéletet. Még néhány évvel ezel?tt is kényes tabutémákat hágtunk át nap mint nap, nem csoda, hogy a politikai korrektség fojtogató légköre helyett felcsillant a saját, a magyar út esélye. Ma sokkal közelebb vagyunk egy nemzeti radikális számára is elfogadható, néppárti-polgári Magyarországhoz, mint valaha az elmúlt száz esztendőben. Míg a két világháború közötti neobarokk társadalom a trianoni sokk után közéleti küzdelmeiben csakis a kimúlt Monarchiába kapaszkodhatott, ezért eleve korszer?tleniségre ítéltetett, mi, 2018-ban él? magyarok egy lépéssel Európa el?tt járunk, amennyiben saját hagyományainkat beépítjük az új, globális kihívásokra adott válaszok közé. *Orbán Viktor* nemcsak megértette *Németh László*, *Szabó Dezs?* és *Csurka István*

igazságait, de egészen új szintre, a valódi politikai cselekvés mezejére emelte azokat.

Már a MIÉP idején is felbukkant, a Jobbik felfutása idején pedig állandósult a nemzeti radikálisok körében az illúzió: szükség van egy nemzeti radikális pártra, amely jobbról ellenőrizi a hatalmat, segít a Fidesz nemzeti erőinek a saját liberálisai ellen folytatott harcban, és esetleges koalíciós társként is szóba jöhet. Azért nevezzük ezt illúzióknak, mert ilyen ajánlata a Fidesznek soha nem volt. Manapság a Fideszen belül a liberális-globalista erők abszolút marginalizálódtak, politikai csendestársnak ott a KDNP, önálló nemzeti radikális pártra leginkább azoknak van szükségük, akiknek ez az egyetlen esélyük a közéleti részvételre.

Toroczkai László és Novák Előd azonban hajszálpontosan ott folytatja, ahol a kuruc.info abbahagyta a néppárti színjáték előtt (amelyhez nem melleleg Toroczkai és Novák éveken át a nevét, arcát adta). Elég csak új mozgalmuk első követeléseit szemügyre venni: kommunista luxusnyugdíjak felülvizsgálata, ügynöklisták megnyitása, „*sarcok helyett igazságos közteherviselés*”. Csupa-csupa lejárt lemez, részben időszertlen, részben megvalósíthatatlan célkitűzés (csak egy példa: „ügynöklista” nem létezik). A nemzeti radikalizmus örve alatt lopakodó régi-új kvázináci, proli mozgalom semmiképpen sem a nemzeti radikalizmus letéteményese, sokkal inkább néhány fékezhetetlen karrierista személyes biznisze.

Hogy a nemzeti radikalizmus jövője milyen lehet, hogy lesz-e egyáltalán jövője, kikutathatatlan. *Budaházy György*, aki Toroczkai Lászlóval ellentétben súlyos tévedései, gyakorlatlansága ellenére is hiteles maradt, jól ráérezett: nem pártokban, hanem életérzésben, hálózatban kell gondolkodni. A helyzet azonban az, hogy a magyar társadalom 2006 ősze óta abszolút megváltozott. Mindazok, akik 2006 őszén születtek politikai értelemben (*Budaházy, Toroczkai, Novák, de Gaudi-Nagy, Morvai* is), menthetetlenül beleragadtak a múltba. Nem értik, mert a saját mítoszuk foglyul ejtette őket, hogy 2018-ban már nem újszerűek, igéik terméketlen talajra hullanak, miután Orbán Viktor a létező legtöbb pontot kipipálta a nemzeti radikálisok kívánságlistájáról. Jó kérdés, hogy a Jobbik 2.0 milyen közéleti témákat karol fel, elérik-e az embereket – eddigi tevékenységük, életük, hozzá nem értésük alapján az jósolható meg, hogy csakis a széthulló Jobbikon nyereszkesznek valamennyit, terjeszkedésüknek komoly korlátai vannak.

Mindeközben épül az új Magyarország. Feljön egy új nemzedék, amely nem a gyurcsányi korszak gyermeke, amelyet nem a revánsvágy vezérel. Amit ismer a világból, azt a harmadik egymás utáni ciklusát pergeti. Fidesz szemüvegén át nézi. Ebből a nézőpontból pedig már regionális-globális ügyek mentén halad az új többség. Saját, magyar úton járunk, és példát mutatunk a világnak, gondoljunk csak az Orbán–*Merke*-csörtére menekültügyben, amely számtalan új hívet szerzett a világban a magyar miniszterelnöknek és a magyarság ügyének. Az ország szépül, megújul, soha nem látott nagy fejlesztések zajlanak. Felfedezzük a magyart a magyarban, és a lehetőségekhez képest a magunk urai vagyunk. Mostani állapotunkhoz a merev kasztrendszerbe zárt, impotens nemzeti radikalizmus semmit sem tesz hozzá, a politikai többséggel együtt haladó, építő és tevékeny nemzeti radikalizmus viszont igen.

Szentesi Zöldi László - www.demokrata.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

Ajánló